

szawie. Konwencja wejdzie w życie po upływie 15 dni od dnia wymiany dokumentów ratyfikacyjnych i pozostanie w mocy tak długo, dopóki nie zostanie wypowiedziana przez jedną ze Stron kontraktujących za rocznem wypowiedzeniem.

Na dowód czego Pełnomocnicy podpisali niniejszą Konwencję i opatrzyli ją swemi pieczęciami.

Spisano w Pradze, trzydziestego maja tysiąc dziewięćset dwudziestego piątego roku, w dwóch oryginałach, po jednym dla każdej Strony.

(L. S.) Walery Goetel

(L. S.) Jerzy Bogorya-Kurzeniecki

(L. S.) Jan Dvořáček

(L. S.) Ladislav Kovář

Zaznajomiwszy się z powyższą Konwencją, uznaliśmy ją i uznajemy za słuszną zarówno w całości, jak i każde z zawartych w niej postanowień, oświadczamy, że jest ona przyjęta, ratyfikowana i zatwierdzona i przyrzekamy, że będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydaliśmy Akt niniejszy opatrzone pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

W Warszawie, dnia 15 września 1925 r.

(—) S. Wojciechowski

Przez Prezydenta Rzeczypospolitej
Prezes Rady Ministrów:

(—) W. Grabski

Minister Spraw Zagranicznych:

(—) Al. Skrzyński

L. S.

La Convention entrera en vigueur le 15-ème jour après l'échange des instruments de ratification et pourra être dénoncée par chacune des Parties sur préavis d'un an.

En foi de quoi les Plénipotentiaires ont signé la présente Convention et y ont apposé leurs cachets.

Fait à Prague, le trente mai mil neuf cent vingt cinq en deux exemplaires originaux, dont un pour chacune des Parties.

(L. S.) Walery Goetel m. p.

(L. S.) Jerzy Bogorya-Kurzeniecki m. p.

(L. S.) Jan Dvořáček m. p.

(L. S.) Ladislav Kovář m. p.

Après avoir vu et examiné ladite Convention, Nous l'avons approuvée et approuvons en toutes et chacune des dispositions qui y sont contenues; déclarons qu'elle est acceptée, ratifiée et confirmée, et promettons qu'elle sera inviolablement observée.

En Foi de Quoi Nous avons donné les présentes, revêtues du Sceau de la République de Pologne.

À Varsovie, le 15 septembre 1925.

(—) S. Wojciechowski

Par le Président de la République
Le Président du Conseil des Ministres:

(—) W. Grabski

Le Ministre des Affaires Étrangères:

(—) Al. Skrzyński

L. S.

334.

Oświadczenie rządowe

z dnia 29 maja 1926 r.

w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych Konwencji Turystycznej pomiędzy Rzeczpospolitą Polską a Republiką Czeskosłowacką, podpisanej dnia 30 maja 1925 r.

Podaje się niniejszem do wiadomości, że w wykonaniu art. 14 Konwencji Turystycznej pomiędzy Rzeczpospolitą Polską a Republiką Czeskosłowacką, podpisanej dnia 30 maja 1925 roku, dokumenty ratyfikacyjne powyższej Konwencji wymienione zostały w Warszawie dnia 27 maja 1926 r. i że Konwencja ta wchodzi w życie 12 czerwca 1926 r.

Kierownik Ministerstwa Spraw Zagranicznych: August Zaleski

335.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 26 maja 1926 r.

o wysokości kar pieniężnych przewidzianych dekretem z dnia 7 lutego 1919 r. o rejestrze handlowym (Dz. P. P. P. № 14, poz. 164).

Na podstawie art. 1 ustawy z dnia 17 maja 1923 r. w przedmiocie upoważnienia Rady Ministrów do wprowadzania zmian w kwotach pieniężnych usta-

lonych w rosyjskiej ustawie postępowania cywilnego i niektórych innych ustawach obowiązujących w b. zarborze rosyjskim (Dz. U. R. P. № 59, poz. 417) — zarządza się co następuje:

§ 1. Przewidziane w dekrete o rejestrze handlowym z dnia 7 lutego 1919 r. (Dz. P. P. P. № 14, poz. 164) kary pieniężne ostatnio określone w § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 lutego 1924 r. (Dz. U. R. P. № 16, poz. 154) wynoszą: w art. 6 od 12 do 600 złotych i w art. 70 do 6.000 złotych,

§ 2. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje po upływie dni czternastu po dniu ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *K. Bartel*

Minister Sprawiedliwości: *W. Makowski*

336.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 20 maja 1926 r.

w sprawie wykluczenia od prawa do świadczeń zabezpieczeniowych osób zabezpieczonych na wypadek bezrobocia, pozostających bez pracy na skutek choroby, inwalidztwa, strajku lub też przewinień, które na mocy obowiązujących ustaw powodują wydalenie z pracy.

Na mocy art. 4 i 39 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. № 67, poz. 650) i art. 17 ustawy z dnia 28 października 1925 r. o zmianie niektórych przepisów ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. № 120, poz. 863) zarządza się co następuje:

§ 1. Nie mają prawa do pobierania zasiłków z funduszu bezrobocia bezrobotni chorzy w ciągu całego czasu pobierania zasiłków z tytułu ubezpieczenia na wypadek choroby, zaś bezrobotni chorzy, nie pobierający tych zasiłków i ci, którzy wyczerpali zasiłki z tego tytułu, wykluczeni są od prawa do zasiłków z funduszu bezrobocia tylko wówczas, gdy z powodu choroby nie mogą przyjąć ofiarowanej im właściwej pracy.

Nieemożność zgłoszenia się bezrobotnego do kontroli stałej (§ 17 rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 1 maja 1926 r. o postępowaniu przy przyznawaniu i wypłacaniu zasiłków dla bezrobotnych—Dz. U. R. P. № 45, poz. 278) powinna być stwierdzona zaświadczeniem lekarza, a w wypadkach wątpliwych lub w razie przedłużającej się choroby powinna być sprawdzona w drodze badania lekarskiego, zarządzonego przez państwowy urząd pośrednictwa pracy.

§ 2. Jeżeli zabezpieczeni nie mogli z powodu choroby dokonać zgłoszenia o zasiłek, lub po dokonaniu go utracili prawo do zasiłku pragną jednak po wyzdrowieniu korzystać z zasiłków, winni po zgłoszeniu złożyć w państwowym urzędzie pośrednictwa pracy, prócz wymaganych z reguły dowodów, świadectwo lekarskie, względnie piśmienne zaświadczenie rządcy lub właściciela domu, stwierdzające daty zachorowania i wyzdrowienia bezrobotnego. W razie wątpliwości, czy zgłaszający się po chorobie bezrobotny jest zdolny do pracy, zarząd obwodowy winien zarządzić lekarskie badanie bezrobotnego.

§ 3. Zgłoszenie z dowodami, wymienionymi w § poprzednim, winno być dokonane przez bezrobotnych:

1) których stosunek najmu pracy został rozwiązany po rozpoczęciu choroby, — w ciągu miesiąca od daty wyzdrowienia,

2) którzy zachorowali w czasie pierwszego miesiąca po dniu rozwiązania stosunku najmu pracy i przed zachorowaniem nie zgłosili swego prawa do zasiłku, — w ciągu miesiąca od dnia rozwiązania stosunku najmu pracy po odliczeniu czasu choroby.

Bezrobotnym, którzy zachorowali po zgłoszeniu się o zasiłek lub w czasie pobierania go, dalsze zasiłki są wypłacane bez 10-dniowego okresu wyczekiwania, przewidzianego w art. 13 ustawy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia.

§ 4. Prawo do zasiłków na wypadek bezrobocia tracą zabezpieczeni na cały czas trwania niezdolności do pracy (inwalidztwa).

Prawo do zasiłków przywraca się bezrobotnym inwalidom:

1) gdy odzyskają zdolność umożliwiającą im wykonywanie pracy zaofiarowanej w państwowym urzędzie pośrednictwa pracy. Stopień zdolności do pracy winien być stwierdzony przez zakład przymusowego ubezpieczenia od wypadków lub inny zakład ubezpieczeń społecznych, a w razie niepodlegania obowiązkowi ubezpieczenia, przez lekarza powiatowego lub inspektora pracy, — względnie

2) gdy inwalida zgłasza w państwowym urzędzie pośrednictwa pracy nowy wypadek bezrobocia, niespowodowanego stanem inwalidztwa lub jakąkolwiek inną przyczyną, która na mocy art. 4 ustawy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia pozbawia prawa do zasiłków.

Zarządowi obwodowemu funduszu bezrobocia przysługuje prawo nieprzyznania zasiłku lub zawieszenia pobierania ich w stosunku do pozbawionych pracy inwalidów w razie udowodnienia przez państwowy urząd pośrednictwa pracy, że dany inwalida nie jest zdolny do stałej pracy.

§ 5. W wypadku, gdy pozbawieni pracy inwalidzi, odzyskawszy częściową zdolność do pracy, pragną wykorzystać uprawnienia przewidziane w ust. 2 § 4 niniejszego rozporządzenia, winni przy zgłoszeniu się do państwowego urzędu pośrednictwa pracy złożyć, prócz dowodów wymaganych z reguły, rezolucję zakładu ubezpieczeniowego w sprawie przyznania lub odmowy renty lub, w braku takiej rezolucji świadectwo lekarskie, które winno zawierać:

- a) określenie stopnia zdolności do pracy,
- b) datę, od której zabezpieczony jest inwalida, oraz
- c) datę, od której stał się częściowo zdolnym do pracy.

§ 6. Zgłoszenie się do państwowego urzędu pośrednictwa pracy o zasiłek winno być dokonane przez inwalidę:

1) którego stosunek najmu pracy został rozwiązany po wypadku inwalidztwa — w ciągu miesiąca od daty wydania rezolucji zakładu ubezpieczeniowego względnie zaświadczenia lekarskiego;

2) który stał się inwalidą w okresie pierwszego miesiąca po dniu rozwiązania stosunku najmu pracy i uprzednio nie zgłosił swego prawa do zasiłku w ciągu miesiąca od daty wydania rzeczony rezolucji lub świadectwa lekarskiego po odliczeniu czasu pomiędzy dniem rozwiązania stosunku najmu pracy a dniem powstania inwalidztwa.

Bezrobotnemu, który stał się inwalidą po zgłoszeniu się o zasiłek lub w czasie pobierania zasiłków,